

Mosonyi Emil jól kiérdemelt Széchenyi díjáról.

A köztársasági elnök úr 2006. március 15.-i kitüntetésekkel kapcsolatban joggal furcsállható ellenvéleményt jelentett be. A sajtó ezzel szóba hozta *Mosonyi Emil* akadémikus, karlsruhei műegyetemi professzor nevét is. Ez a sajtóértesülés szerintem összhangban van azzal, a feltételezésemmel, hogy a **Köztársasági elnök úr - elsősorban mint volt Duna-körös - semmibe véve a Duna Körre is vonatkoztatható elmarasztaló Hágai ítéletet a Duna Kör szerintem visszataszító jelenségéből - nem pedig az érvényes magyar Alkotmányból indul ki.**

A Duna Kör erkölcsi nihiljére jellemző, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt később megbukott hazug érveivel a Római Pápát is felkereste. **Szerintem alattomosan a Római Pápát is megpróbálta beugratni a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdeket kiszolgáló korrupciójába! A Római Páának kiváló szakapparátusa van. Így a Duna Körösök Duna ügyben őt sem tudták becsapni.**

E furcsa köztársasági elnöki mőkáról eszembe jut, hogy míg a Borisz Godunovban a bolond azt énekli „Szegény Oroszország”, e kitüntetési szomorújátékból kiindulva Magyarországon a gazdasághoz, energetikához, környezetvédelemhez hozzáértő, az emberiségért tenni kész, embereknek az kellene énekelniük, hogy „Szegény Magyarország”!

A Duna körben is működött népbolondítók a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt, szedett-vedett hazug állításaikkal csúnyán leégték, ezért - mint Petőfi juhásza a szamarán - hasonlóképp tehetetlen dühüket a kitűnő *Mosonyi Emil* oktalan bántásával elégítik ki. *Mosonyit* 1956-os ténykedése miatt elüldözték Magyarországról, így bár Bős-Nagymaros tervezését 1942. évben ő kezdte el, kisminta kísérleteit nem tudta befejezni, a törvényerőre emelt kiviteli tervet mások készítették el. *Mosonyi Emilt*, a legfelsőbb szinten lelepleződött hazudozók ma azért üldözik, mivel 80 évesen tiltakozott, a velejéig alaptalan Bős-Nagymaros rágalomhadjárat ellen.

1993. április 7.-én Magyarország aláírta az un. „alávetési nyilatkozatot” mely a hágai ítélet 5. cikke szerint: **„(1) A felek a bíróság ítéletét véglegesnek, maguk részére kötelezőnek ismerik el, s azt teljes egészében és jóhiszeműen kötelesek végrehajtani.”**

Ezt az írásban vállalt nemzetközi köteleességet a *Horn* kormány utáni valamennyi magyar kormány semmibe vette. A végrehajtási köteleesség ügyében -papír-rongyként kezelve az Alkotmány 7.§(1) bekezdését - mely szerint: „ A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, **biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját**”. Ezért mindazok, akik a *Horn* kormány után hivatali esküt tettek: „ esküszöm, hogy az alkotmányt és a törvényeket betartom és betartatom”, azok mind - mind „ludasok”, erkölcsileg flekkes hivatali esküszegők! Szerencsénk, hogy Werbőczy István „Hármas-könyvét” a „ludasokra” ma nem alkalmazzák, így távolról nézve, akár becsületes embernek is vélhetők.

A Hágai Nemzetközi Bíróságnak 9 felek által kölcsönösen egyeztetett kérdésben kellett, ítéletet mondania. Ezek közül 8-ban nagy szavazattöbbséggel Magyarország ellen döntött. A bíróság csupán a szlovákok által kárenyhítésként, megépített Dunacsúny ügyében vélte úgy hogy Szlovákia túllépte, a kárenyhítés megengedhető mértékét. Ez azonban az összképen szinte semmit sem változtat! (Ezen eredmény 1: 1-re, való magyar értékelése, szerintem szélhámosság.) Az ítélet 155. Cikkében a közös egyetértéssel feltett kilenc kérdésre válaszolva megszavazott ítélet néhány lényegesebb pontjai a következők:

*** A 155. Cikk (1) C) szerint "Tizenegy szavazattal négy ellenében megállapítja, hogy Magyarországnak az, az 1992. május 19-i bejelentése, mi**

szerint az 1977. szeptember 16-i szerződést és kapcsolódó dokumentumait érvényteleníti, nem járt azzal, következménnyel, hogy ezek érvényüket veszítették." (Megjegyzés: Mivel a vízmegosztásra vonatkozó megállapodás a kapcsolódó dokumentumokban található, a vízmegosztásra vonatkozó eredeti megállapodás is érvényben maradt!)

A 155. Cikk (1) C) pontját az ítélet 132. Cikke a következőképp magyarázza: "Ebben a tekintetben döntő fontosságú, hogy bíróság szerint az 1977-es szerződés változatlanul hatályban van, következésképpen szabályozza a két fél viszonyát. Ezt a viszonyt ugyancsak szabályozzák az egyéb idevonatkozó és mindkét állam által aláírt egyezmények rendelkezései, továbbá az általános nemzetközi jog szabályai és ebbe a konkrét esetben, az állami felelősség szabályi is; de mindenek előtt az 1977. évi szerződés, mint "lex speciális" alkalmazható rendelkezései szabályozzák."

(Megjegyzés: A "lex speciális", kifejezés arra utal, hogy az 1977.-es szerződés, az általános nemzetközi megállapodásokat - így a határvizek víz megosztására vonatkozókat is - felülírja, hajazza. Ez lapján a 1977.-es szerződés Bósi vízmegosztásra vonatkozó "kapcsolódó dokumentum" olyan "szentírás", amit nem valamiféle más nemzetközi egyezmény, hanem csak is a Feleknek az 1977. évi szerződés "kapcsolódó dokumentumában" vízmegosztási részére vonatkozó, kölcsönös megállapodása, változtathat meg! Az 1977. évi szerződés érvényessége és „lex speciális” jellege jelenti, hogy alapvetően abból kell kiindulni.)

A hágai bíróság ítéletét a Horn kormány után minden magyar kormány semmibe vette, vagyis hivatali esküjét megszegte. A hatályos Alkotmány 7.§ (1) bekezdés szerint meg kellene teremteni a nemzetközi kötelezettségek és a hazai jogrend összhangját. Ez a hágai bíróság ítéletének vonatkozásában nem történt meg! Ez az alkotmány sértés a „legfőbb zengői lokátor-ellenes hadúrnak” - bár szerintem esküje szerinti hivatali kötelessége lenne - valahogy még nem tűnt fel.

Szerintem Duna körös múltja, korrekt ítélő képességét eltorzította. (Emiatt úgy néz ki, hogy a „legfőbb zengői lokátor-ellenes hadúr” a hadsereg főparancsnoki tisztéből származó kötelezettségét, másodlagosnak tekinti a világtörténelem legnagyobb korrupcióját szolgáló mozgalmárok akciójának pártfogoláshoz képest. Pedig a honvédelem valójában az egyik legfontosabb környezet-védelmi magatartás is.)

Mosonyi Emil kitüntetése érthetően zavarta Dr. Szabad Györgyöt, aki a 12(1992(IV.4) OGY határozat idején az országgyűlés elnöke volt. A 12(1992(IV.4) OGY határozattal kapcsolatban két nagy baj van: 1. Hágai Nemzetközi Bíróság öt részre bontva sem fogadta el azt az állítást, hogy „**Abból a felismerésből kiindulva, hogy a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőnek, vagy bármely fő létesítményének tovább építése, illetve üzembe helyezése súlyos ökológiai és gazdasági következményekkel járna**” Ez azt jelenti, hogy Dr. Szabad György elnöksége alatt a magyar OGY **valótlan, megalapozatlan, Hágai Nemzetközi Bíróság által elutasított feltételezésekből indult ki.** (Ez felveti azt a lehetőséget, hogy vagy hibás volt a jogalkotási törvényben előírt hatásvizsgálat, vagy azt önkényesen nem vették figyelembe. **Amikor a Hágai Nemzetközi Bíróság Magyarország hazug érveit elutasította, a jogalkotási jog alkotási törvényben előírt hatásvizsgálat, sem akkor nem ismételték meg, sem később a törvény által előírt esetekben korrektül nem végezték el.**)

2. Az OGY-nek akkor rendelkezésére állott egy 1991. július. 11.-i keltezésű 12(1992(IV.4) OGY határozattal gyökeresen ellentétes szakértői vélemény! Ebben a vízerőművek környezeti vizsgálataiért Hoffman-díjat kapott Karádi Gábor így nyilatkozik: **„szeretném kategorikusan kijelenteni, hogy a nagymarosi beruházásnak, igen pozitív hatása a magyar lenne a magyar nemzetgazdaságra és összességében pozitív környezeti változásokat eredményezne.”**

Két gyökeresen ellentétes vélemény! *Joga volt e ezek közül a magyar országgyűlésnek választani-dönteni? A magyar országgyűlés hadat üzenhet, az USA-nak, vagy a Marslakóknak, de hogy tudományos kérdésekben döntsön azt az Alkotmány 70G.§(2) nem rá bízta!* Ez azt jelenti, hogy *Dr. Szabad György* elnöksége alatt 1992-ben a magyar országgyűlés szerintem egy Alkotmány ellenes határozatot hozott! **Ez sem az országgyűlést, sem annak akkori elnökét *Dr. Szabad Györgyöt* nem dicséri!**

Mosonyi Emil személyéről. Ki az a Mosonyi Emil?

Ki ez, milyen értékű ember ez a *Mosonyi Emil*? Emberi értékét tekintve, neki szerintem a kis úja körme piszka is többet ér, mint az őt támadó korrupt Duna körök bármely tagjáé. ***Mosonyi Emil* egy jó magyar családból származó, művelt úriember** (a néhai Antal József miniszterelnök sógora), **szakmájában elismert világnagyság, méltó képviselője a régóta kitűnő magyar vízépítő szakmának, jeles 1956-os személyiség, aki életét a vízerőművek, elterjesztésére fordította. Erre szakmai indítást első magyar Villamos Energia Törvénytől kapta.**

A villamos energia fejlesztésével, vezetésével és szolgáltatásával foglalkozó első magyar törvényt, *Dr. vitéz Verebély László*, (az európai kontinens első villamos-mérnöke) 1922-ben javasolta. A magyar királyi Kereskedelemügyi miniszter 1930. októberében terjesztette elő a villamos energia fejlesztésével, vezetésével és szolgáltatásával foglalkozó első magyar törvényt, mely 1931. június 5-én került kihirdetésre. A hosszadalmas előkészítés nem bizonyult feleslegesnek. A kihirdetésre került 1931. évi XVI. törvénycikk - miközben az elmúlt 65 év alatt a villamos energia igények több mint 100-szorosára nőttek - ma is friss szelleműnek és nagyon sok vonatkozásban korszerűnek minősül.

Az akkoriak még kitűnően meg tudták különböztetni a közösségi, társadalmi érdeket az egyéni érdektől. Így **az 1931. évi XVI. törvénycikk 10. §. (1) bekezdése szerint** "... az engedélykíratot annak kell kiadni, aki a fogyasztóterület villamos energiaszükségletének kielégítését a legkedvezőbb feltételek mellett és az ország energiagazdaságának érdekei szempontjából is a legmegfelelőbb módon tudja biztosítani. **Az energiafejlesztés szempontjából, az ország energiagazdaságának érdekeire való tekintettel, a vízierő igénybevételét más fejlesztési módnál megfelelőbbnek kell tekinteni.** Előnyben kell továbbá részesíteni azokat a fejlesztési módokat, amelyek gazdaságosan csak a termelés helyén értékesíthető lignitet, hulladékszenet vagy tőzeget hasznosítanak."

Ugyancsak figyelmet érdemel a 14. §. (2) és (3) bekezdése, mely szerint: (1) "Az építési engedély feltételeit olyan módon kell megállapítani, hogy a műszaki, gazdasági, honvédelmi, közbiztonsági, közrendészeti, építésrendészeti és tűzrendészeti követelmények, a közhasználatú távírda, távbeszélő, villamos jelző és rádió berendezések, valamint a közutak és a vasutak zavartalan forgalma, végül a városrendezés (községrendezés) érdekei biztosítva legyenek. (2) A feltételek megállapításában az előbbi bekezdésben említett követelmények sérelme nélkül figyelemmel kell lenni a magánosok jogos érdekeire."

Az 1931. évi VET szerint „az ország energiagazdaságának érdekeire való tekintettel, **a vízierő igénybevételét más fejlesztési módnál megfelelőbbnek „kell” tekinteni**” Vagyis **a vízierő igénybevételét az 1931. évi törvény a „kell” kifejezéssel nem egyszerűen lehetővé teszi, kívánatosnak tartja, hanem „megparancsolja”!** (Ez a „törvényes parancs” az 1962. évi új magyar VET hatálybalépéséig érvényben volt, de ezt 1956-os tevékenysége miatt hazájából elűzött *Mosonyi Emil* itthon nem élte meg!)

Mosonyi Emil jól megalapozott, nemzeti érdeket szolgáló törvényes előírás teljesítésére szakmailag felkészült és szívesen engedelmeskedett, a törvényes előírást életcéljává tette. Ő tervezte meg a Tiszalöki vízerőművet, a II. világháború után ő irányította a Tiszalöki vízerőmű létesítését. Amikor az I. Bécsi döntés után a Csalóköz visszatért Magyarországhoz, 1942-ben elkezdett a Bős-Nagymaros létesítménnyel foglalkozni. **Fiatalon Műegyetemi professzor és a Magyar Tudományos Akadémia tagja lett! Amikor 1954 nyarán gólyaként megjelentem a Műegyetem kertjében, már ott volt a Nagymarosi erőmű *Mosonyi Emil* által készítettett kismintája.**

1956. október 23-án a Műegyetem kertjéből indultunk, tüntetni. Számos professzorunk kinyilvánította egyetértését, és ezért később megbüntették őket. Voltak, akiket nyugdíjba küldtek, **az egyetemi tanárok közül legsúlyosabb büntetéssel *Mosonyi Emil*t sújtották. A Műegyetemen egyedül őt fosztották meg professzori állásától, és megfosztották Tudományos Akadémiai tagságától is.** 1956 után munkájától megfosztva, szakmai jövője érdekében, még 1962 előtt nyugatra távozott és ott a karlsruhei műegyetemi professzora lett. Vízépítési szakkönyvei világhírűek, egyet közülük még Kínai nyelvre is lefordítottak.

A vízerőművek létesítése világszerte csökkentik a szénhidrogén iránti keresletet, és ez a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdeket szolgáló korrupciójának érdekeit keményen sérti. Ezért is *Mosonyi Emil* személyét e világméretű korrupció magyar vigécei részéről is folyton támadások érik. (Ő ezektől, a támadásoktól kívánta megkímélni sógorát, *Antal Józsefet* és annak feleségét.)

A rendszerváltás után lehetővé tették, hogy hazalátogasson, a Magyar Tudományos Akadémia is rehabilitálta, ismét tagjai, közé fogadta. Viszont - mivel sógorának *Antal Józsefnek*, mint vízerőmű szakértő - nem akart kellemetlenséget okozni - csak annak halála után járt gyakrabban haza. Amit az 1964. évi VET előtt a hazai vízerőművek létesítés érdekében tett, a törvényben előírt köteleesség kiváló teljesítése volt, és jól kiérdemelt magas kitüntetést kapott érte. (Szerintem a magyar jogásztársadalom elitjének erkölcsi züllöttségét igazolná, ha 1931-ben előírt törvényes kötelezettség teljesítéséért napjainkban bármiféle hátrány érné! Ezt csak azok az extrém magas polcra jutott „kocajogászok” képzelhetik, akik hiányoztak az órákról akkor, mikor a „szerződések betartandók” ősi római elvet tanították.)

Mosonyi Emil rég óta az NSZK-ban él és 95éves. Milyen mozgalmas közéletet illik megkövetelni egy 95 éves embertől? Korához képest mind külföldön mind itthon értékes közéleti tevékenységet végez, ő mintegy 70 éve világszerte jó hírét kelti a magyar névnek. Ő a Reális Zöldek Klub díszelnöke, ezért valamennyire ismerjük, hogy a mai Magyarországon nagybefolyású kőolaj-zöld korrump mozgalmárok részéről, őt is (minket is), milyen igaztalan sérelmek érték. (Azt - erkölcsileg sérült egyének - „hibájául” felrőhatják, hogy a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti köröket nem szolgálja ki, ezeknek, a bűnözőknek nem gazsulál, de ez a valóságban nem hiba, hanem erény. A Reális Zöldek Klub díszelnökének lenni nem társadalmi tevékenység?)

A nagymarosi gát megépítését eddig a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdekeket kiszolgáló korrupciójának vigécei elszabotálták. Eddig kb. 1000milliár Ft. kárt okoztak; és egy környezetet nem gázokkal nem mérgező erőmű típust 10 év alatt kb. 1,3 Mtonna kéndioxidot kibocsátó erőmű üzemeltetésével „pótolták”. Ebbe ez ideig belehalt kb. 1400ártatlan ember; kit tudja mennyi növény és állat pusztult el; gipszé porladt rengeteg mészkőből készült szobor és műemlék. **Ezt a környezetkárosító gyalázatot becézik a Duna körösök „környezet védelemnek”!**

Az emberiség nem túl nagy távlatban majdnem teljesen a napsugárzás energiájára lesz rászorulva. Ennek a gyakorlat szerint két fő hasznosítási módja, a mezőgazdálkodás (mely vizet is igényel) és a vízenergia hasznosítása. Mosonyi Emil teljes életében mindkét cél jobb megvalósítása érdekében működött. És szerintem e két cél elgáncsolásában korrupciós indítékból tüsténkedők részéről pimaszság, annak alkotmányra hivatkozó ürügy jellegű taglalása, hogy ezt a jót mikor és hol cselekedte.

Nem csak a dicsekvés kedvért megemlítem, hogy a műegyetemi 1856-os bizottság javaslatára az elsők között kaptam egy kitüntetést, melyhez egy oklevél is tartozik. Az oklevelet Göncz Árpád köztársasági elnök, írta alá! Az oklevél tartalma a következő: „A NEMZET SORSÁT ÉS TÖRTÉNELMÉT MEGHATÁROZÓ DICSŐSÉGES FORRADALMUNK ALATT PÉLDAMUTATÓAN HELYT ÁLLT? FOGADJA EZÉRT A MAGYAR NEMZET KÖSZÖNETÉT”. *Mosonyi Emil*nek pont ugyan ilyen oklevele van! A 2006. évi Széchenyi díj affér után illene megválaszolni azt a kínos kérdést, melyik államfő járt el *Mosonyi Emillel* tisztességesen?

A világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdeket szolgáló korrupciójáról.

A vízerőművek csökkentik a szénhidrogének iránti keresletet, ezért a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdeket szolgáló korrupciója keretében, világszerte hazug meglapozatlan támadásokat indítottak a vízerőművek ellen. *Mosonyi Emil*t - mint a vízerőmű építés egyik atyamesterét - a világtörténelem legnagyobb korrupciójának Duna körökbe tömörült kőolaj-zöld vigécei - mint tapasztaljuk - itthon támadják.

(A „Környezetvédelmi Nobel díjjal” kitüntetett Duna körnek, szerintem pont annyi köze van, a Nobel alapítványból kifizetett Nobel díjakhoz, mint a „környezetvédelemhez”. **Vagyis semmi!** A Hágai Nemzetközi Bíróság ítéletét figyelembe véve pontosabb lenne őket, megátalkodott, kártékony, cégéres hazudozónak, tömeges emberhalálozást kiváltó környezet veszélyeztetés szándékos kiváltóinak, röviden „korrupt közveszélyes kőolaj-zöld környezet-károsító vigéceknek” nevezni.)

Az általuk okozott erkölcsi kár felmérhetetlen, az anyagi kár ez ideig kb. 1000milliárd Ft. Jogalap nélkül 10 év alatt miattuk meghalt, kb. 1400fő ártatlan egészséges ember, és kb. 6500 egyébként is beteg ember élte kínok között lerövidült. (Bár nem kívánták, kb. 6500-en „eutanáziában” részesültek. Ez csak azért nem igaz, mivel hígított kéndioxidtól kínok között elpusztulni, nem nevezhető „szép halálnak” eutanáziának! Mivel az élethez való jog, alapvető emberi jog, 2002. év elején a szerintem illetékes hatósághoz fordultam. De az, az illetékességét letagadta, és **semmibe véve törvényben előírt kötelességét, hivatali esküjét megszegve anyagomat az ügyészséghez nem továbbította.**)

Félrevezető lenne, ha a Bős-Nagymaros kérdést egyedi ügyként kezelnénk! A fák mellett illik észrevenni az erdőt. Bős-Nagymaros ügy szerintem minden idők legnagyobb (évenként kb. 400milliárd dollár érintettségu) szénhidrogén üzleti érdekeket kiszolgáló világméretű korrupciójának, mint korrupció világhálónak csupán egyik szerény csomópontja! A világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti körök érdekét szolgáló korrupciójának Magyarországon számos - legalább 15 féle - megjelenési- alkalmazási formája ismerhető fel!

A Föld legnagyobb exergia a forrása a Nap. A Nap exergiája olyan lassan fogy, hogy tévesen "megújuló energiának" nevezik. A jól felismerhetően "meg nem újuló energiából" élő ásványi eredetű szénhidrogénnel foglalkozó üzleti körök, kíméletlen, (emberiség ellenes háborút) folytatnak minden ellen - így a mezőgazdaság ellen is - ami üzleti érdekeiket sérti. Nem árt

energetikai szempontból részletesebben áttekinteni, hogy szénhidrogén üzleti körök érdekeit. Így sok minden kőolaj-zöld mozgalmár (pl. Duna kör, Greenpeace) történést, valódi okai körébe állítva szemlélhetünk:

A. Ezek a szénhidrogén üzleti körök többnyire elfogadnak minden exergia szolgáltatási eljárást, ami vagy magas fajlagos költsége, vagy megbízhatatlansága miatt, ma sem és várhatóan a jövőben sem lesz konkurens az ásványi eredetű szénhidrogén felhasználáson alapuló exergia szolgáltatási eljárásoknak.

B. Ezt akkor is megteszik, ha ezek kifejezetten károsak a környezetre! Ilyenek, pl.:

* A napfényelemek, melyek egész napos kihasználása, csak alacsony élettartamú és hulladékukat tekintve rendkívül környezetszennyező akkumulátorokkal lehetséges, illetve költséges hálózati tartalékellátást igényelnek

* A tengerparti, illetve magaslati szélturbinák, melyeknek környezetkárosító hatását (pl. madarak pusztítását), az alkalmazási körülmények elfedik és költséges hálózati tartalékellátást, igényelnek.

C. Ezzel szemben alattomosan tiltakoznak minden olyan eljárás ellen, mely energetikailag kedvezőbb hatásfokú, mint az ásványi eredetű szénhidrogén felhasználáson alapuló technológia. Így:

a. A zsúfolt életveszélyes, benzinpazarló utakkal szemben, a legkülönfélébb ürüggyekkel hátráltatják a jobb hatásfokú és biztonságosabb közlekedést biztosító sztrádák építését.

b. A közúton történő teherszállítással szemben, a legkülönfélébb ürüggyekkel hátráltatják - akadályozzák a jóval kisebb energia igényű folyami hajózást.

Az olcsó folyami szállítás, lehetővé tenné a jó minőségű, szénhidrogénnel konkuráló versenyképes importszén Magyarországra való beszállítását és a magyar búza olcsó nyugati kiszállítását. Az előírt minőségű hajózást lehetővé tevő Nagymarosi gát megépítését, a világtörténelem legnagyobb, szénhidrogén üzleti érdekeit kiszolgáló, magukat környezetvédőknek hazudó vigécek ellenzik, ezért - a Hágai Nemzetközi Bíróság jogerős ítéletét semmibe véve - felelőtlenül uszítanak a nagymarosi gát ellen. Pedig a jó minőségű importszénhez való olcsóbb hozzájutás - a csökkenő szénhidrogén kínálat bekövetkezett korszakában - Magyarország népének fontos érdeke. Az olcsó hajózás hiányában a mezőgazdasági termékeink egykor sem voltak versenyképesek. Ezért egykor kb. 2. 5 millió magyar vándorolt ki Amerikába. Ez a helyzet szolgáltatta ki Magyarországot a náci Németországnak. Ez a helyzet szolgáltatja ki ma Magyarországot, a világtörténelem legnagyobb korrupciójának is.

c. A zsúfolt közúton gépkocsikkal történő, nagy energiaigényű veszélyes utas szállítással szemben, a legkülönfélébb ürüggyekkel hátráltatják - akadályozzák a kis energiaigényű és sokkal biztonságosabb Metrók építését.

d. A zsúfolt közúton gépkocsikkal történő, nagy energiaigényű és veszélyes utas és teherszállítással szemben, a legkülönfélébb ürüggyekkel hátráltatják - akadályozzák a kis energiaigényű és sokkal biztonságosabb vasutak építését!

e. A rosszhatásfokú, magas fajlagos költségű, környezetszennyező gázturbinás csúcs-erőművekkel szemben, a legkülönfélébb ürüggyekkel hátráltatják - akadályozzák, a jó hatásfokú, alacsony fajlagos költségű szivattyús - tározós csúcserőművek létesítését.

f. Mint alacsony fajlagos energia igényű nagy energetikai hatásfokú megoldásokat, **gáncsolni igyekeznek a hő és villamos-energiát egyszerre termelő fűtőerőművek létesítését.**

g. A rossz energetikai hatásfokú egyedi fűtésekkel szemben, **a legkülönbélebb ürügyekkel hátráltatják a távfűtés fejlesztését.**

h. Mint szénhidrogéneket nem igénylő típusút, **igyekeznek megakadályozni a szemétegető erőművek létesítését és üzemeltetését.**

i. A rosszhatásfokú, magas fajlagos költségű, környezetszennyező fosszilis erőművekkel szemben **a legkülönbélebb ürügyekkel hátráltatják - akadályozzák, a jó hatásfokú, környezetvédelmi szempontból legkedvezőbb, alacsony fajlagos költségű vízerőművek létesítését.**

j. A rosszhatásfokú, magas fajlagos költségű, környezetszennyező fosszilis erőművekkel szemben **a legkülönbélebb ürügyekkel hátráltatják - akadályozzák, a jó hatásfokú, környezetvédelmi szempontból kedvezőbb, alacsony fajlagos költségű atomerőművek létesítését.**

k. **Az energiatakarékosságra ösztönző árakkal és adókkal szemben, a lakossági energetikai számlák állami támogatását szorgalmazzák egyrészt azért, hogy ne legyen lakossági energiatakarékosságra indíték, másrészt, hogy ezzel mesterséges energia keresletet, idéznek elő.** (Közben a különbségeket - mivel ingyen szendvics nem létezik - valaki mások megfizetik.)

A jobboldali politika szempontjából ez kedvezőbb, olyan tőkés párti, munkavállaló ellenes megoldást jelent, mivel növeli a munkavállalók politikának való kiszolgáltatottságát. **Ennek munkavállaló és nemzeti érdekű megoldása az lenne, ha a dolgozóknak is olyan tisztességes keresetet biztosítanának, melyből a munkavállaló vagy kifizeti, a korrektül megállapított energia árat, vagy úgy határoz, hogy energiafogyasztás helyett, energiatakarékosságra költ.**

l. **A szövetkezetek üldözése, a mezőgazdaság, szándékos, mesterséges elaprózása, többek között verseny-képességének csökkenését okozza, az áruházi láncoknak valamint politikusoknak való kiszolgáltatottságát növeli. Sok kiscgazdaság, sok nagy fajlagos üzemanyag fogyasztású, kis munkagépet jelent!** Mindez előkészíti, hogy a legyengült versenyképtelen magyar mezőgazdaságot, bagóért meg lehessen venni! (Akkor, amikor a világ rákényszerül arra, hogy mezőgazdasági alapanyagokból biodiesel illetve alkohol üzemanyagot készítsen.)

m. **A vízügy egyrészt sokféle módon energetikai kihatású, másrészt a Napból származó "megújuló energia" legelterjedtebb hasznosítási módjának, a mező és erdőgazdálkodás biztonságának fontos feltétele.** Ezért a szénhidrogén üzleti körök, - ha nem szénhidrogén felhasználással való tengervíz sótalanításról van szó - **a vízügynek esküdt ellenségei.**

Ha a fentieket áttekintjük és összehasonlítjuk a hazai történésekkel, úgy könnyedén megállapíthatjuk, hogy kik azok a ügynökök, politikusok média személyiségek, különféle csábelnevezésű mozgalmár kőolaj-zöld szervezetek - akik miközben erkölcsről papolnak - eközben részt vesznek, minden idők legnagyobb (kőolaj üzleti érdekeket kiszolgáló) korrupciójában.

(Mellesleg népi kifejezéssel tömeggyilkosok is). Alternatív megnevezésük is lehetséges: **Szerintem pontosság kedvéért lehet őket, kártékony, megátalkodott, „cégéres hazudozóknak tömeges emberhalálozást kiváltó szándékos környezet-károsítóknak, is nevezni.**

Mindennek a világban - és Magyarországon is - számtalan megnyilvánulása van. A politikusok és média, Bős - Nagymaros ügyben Magyarországon ma is össze-vissza hazudoznak. Mivel e hazugságok a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt rég lelepleződtek, ezzel rég kiérdemelték, a Kártékony, Megátalkodott, "Cégéres hazudozó" címet is.

Mindezt nem csak én, egyedül vettem észre! Nagy örömömre szolgál, hogy az atomenergia vonatkozásában, olyan kitűnő tudósokkal esik egybe nézetem, mint: Wigner Jenő, Teller Ede, Marx György vagy a Neumann Jánoshoz hasonlítható Nicholas C. Metropolis. (Az utóbbi, egyik résztvevője volt az első 1944 évi atomrobbantási kísérletnek!) Nicholas C. Metropolis véleménye számomra különösen fontos mivel alátámasztja azon meggyőződésemet, hogy a víz és atomerőmű ellenes korrump támadásokat a kőolajipar, a kőolajexportőrök finanszírozzák.

IGAZAM TUDATA, AZÉRT NEM TÖLT EL TELJES ÖRÖMMEL, MIVEL EZ AZT IS JELENTI, HOGY MA MAGYARORSZÁGON IDEGEN ÉRDEKEKET KISZOLGÁLÓ, NEMZETIDEGEN ENERGIAPOLITIKA ÉRVÉNYESÜL ÉS VEZETŐ MAGYAR POLITIKUSOK ÉS MÉDIA-GURUK SEGÍTŐ ERŐKÉNT MA, IS RÉSZT VESZNEK MINDEN IDŐK LEGJELENTŐSEBB SZÉNHIDROGÉN ÜZLETI ÉRDEKELTSÉGEKET KISZOLGÁLÓ NEMZETKÖZI KORRUPCIÓJÁBAN. Gondoljuk meg! Ebben az aljas korrupció jellegű játszmában ÉVENKÉNT 400 milliárd dollár a nagyközönség előtt elhallgatott a tét!

Az ügy iránt érdeklődők számára erősen ajánlom a Természet Világa 2001. Áprilisi számában megjelent *Nicholas C. Metropolis "Kései gondolatok" c. cikkének elolvasását, mely a Los Alamosi Nemzeti Laboratórium 50. évfordulóján elhangzott beszédének szövege!* Szó szerint idézem:

"Országunk fizetési mérlege azonnal veszélybe kerülne, ha nem lennének azok az óriási kifizetések, amelyeket évente fő energiaforrásunkra, a külföldi olaj importjára fordítunk. Nehéz elhinni, hogy ha folyamatosan erre az energiaforrásra támaszkodunk, amely pénztárcánkat jelentősen megkönnyíti és néhány arab sejket gazdaggá, tesz, nem destruktív és veszélyes. A tengeri olajszállítás során előforduló, néhány ember okozta katasztrófa több bajt okozott, mint az összes többi energiafajta használata együttvéve. A közvélemény ennek ellenére még mindig ellenérzéssel

viseltetik a legolcsóbb, leghatékonyabb és legtisztább energiaforrással az atomenergiával, szemben. Ezt az ellenérzést nehéz lenne megérteni, ha a tömegtájékoztatás napjainkra nem szerzett volna abszolút hatalmat.

Az olajkartellek, külföldiek és hazaiak egyaránt, érdekei (korlátlan anyagi erőforrásaik nagyvonalú felhasználásával) gondoskodtak arról, hogy a reklám és tájékoztatási ipar legtehetségesebb képviselői a társadalom minden szintjén félelmet és pánikot keltsenek az atomenergia ellen. A Televízió, a filmipar, az élet minden területén fellelhető hírességek, szakkönyvek és bestsellerek alattomosan és diszkrétan az olajipar érdekeinek szolgálatába álltak, azzal az egyetlen céllal, hogy megrendítsék az atomenergiába vetett bizalmat. Sajnos ez a jól szervezett erőfeszítés ez ideig sikeres volt. Mindezek ellenére, aki szenvedélyesen és objektíven keresi az igazságot, meggyőződhet arról, hogy a jelenlegi technológia alapján képesek vagyunk olyan atomreaktorokat építeni, amik az energiának legbiztonságosabb és legtisztább forrásai.

Az atomenergetika fejlesztése a külföldi olaj, mint energiaforrás kiváltása, mi több, veszélyesebb és károsabb energiaforrások kiküszöbölésére, alapvető fontosságú az ország jóléte szempontjából. Bármilyen késedelem az atomenergia termelés széleskörű programjában, csak növeli az eladósodást, valamint ökológiai katasztrófa kockázatával jár szárazföldön és vízen egyaránt."

A világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdeket szolgáló korrupciójának bűzös gyümölcse beérett!

A Bős-Nagymaros szerződést és *Mosonyi Emilt* támadó, világméretű gázságban résztvevő fickók manapság egyre rosszabbul érzik magukat. **A magyar nép és emberiségellenes tevékenységük bűzös gyümölcse beérett!** A Magyar Tudomány 2006. évi 1. száma közli *Bárdossy György - Lelkesné Fehérvári Györgyi* „Gondolatok és kételyek Földünk szénhidrogén készleteivel kapcsolatban” c. cikkét. E cikk 4. sz. ábrája bemutatja, hogy a folyékony szénhidrogének kitermelése miképp alakul. A folyékony szénhidrogén termelés 4. sz. ábra szerint 1950. év és 2000. év között kb. 3, 9 gigabarrelről a 2000. évre 25, 5gigabarrelre, vagyis 6,63 szorosára, (vagyis a népességnél gyorsabban) nőtt. **A termelés csúcspontja kb. 2007. évben 30, 2 gigabarrelre várható és a folyékony szénhidrogének kitermelése 2050. évre kb. 12, 6gigabarrelre - az 2006. évi csúcskínálat felénél kevesebbre - csökken!**

1990. évben a Földön 1600millió fő, 1950. évben 2500millió fő, 2000. évben 6000milliófő lakott. A létszámnövekedés 1900 és 1950 között 1.56 szoros, 1950 és 2000 között 2,4szeres - vagyis gyorsuló jellegű volt. **Az, hogy - ehhez képest - a szénhidrogén igénynövekedés 6,63 szoros volt, szerintem, az a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdekeket kiszolgáló korrupciójának, emberiség ellenes sikere.** E korrupció fő ösztönzője az, hogy **barrelenként egy dollárnyi kőolajár emelkedés ma évenként kb. 30 milliárd dollár többletbevételt jelent.**

Ha ez a népességnövekedést máris zérusra lecsökkenne, akkor is **a közeljövőben a folyékony szénhidrogének kínálatának és keresletének tartós egyensúlya megbomlik.** Mivel a népességkorlátozó Kínai Népköztársaság szénhidrogén igénye meredeken növekedik, ezzel szemben a kínálat csökken, ezért máris nagy baj van! **Ezt biztosra lehet venni!**

A *Bárdossy-Lelkesné* cikk szerint, a jelenlegi adatokat számításba véve, **a „statikus élettartamot figyelembe véve”, a kőolajellátás 43évre, a földgázellátás 64 évre van biztosítva.** „Ha ehhez hozzászámítjuk a ma még gazdaságtalan előfordulásokat, a feltételezett „reménybeli” készleteket és a kitermelés feltételelezhető technikai fejlesztéseit” **a kőolajellátás élettartama 67évre, a földgázellátás élettartama 150évre nő meg.**

Belátható, hogy mind a gazdaságtalan előfordulások kitermelése, mind a reménybeli készletek felkutatás, mind a kitermelés technológiai fejlesztése fajlagosan nagyobb költségekkel jár, és **hogy ezek egyáltalán alkalmazásra kerüljenek, ehhez egy mainál jóval nagyobb szénhidrogén ár tartozik!** (Megemlítem, hogy *Bárdossy György* akadémikust az akadémia (MTA) elnökének előterjesztésér az idén „Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével” tüntették ki!)

Csupán az, hogy ezt a riasztó energetikai fordulatot a hozzáértő szakemberek nem zárják ki, **ezt az energiaellátásért felelős politikusi fejeknek riadó fúvasként kellene érzékelnie.** Azonnali irányváltásra van szükség! **A hazai energetika eddigi - világméretű korrupció által erőltetett - szénhidrogén centrikus fejlesztési módját máris el kell vetni!** De ma, a magyar politikusok és médiaguruk agyát, a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti körök érdekét szolgáló korrupciójának szelleme homályosítja, cselekvését megbénítja.

Az 1977. évi Bős-Nagymaros szerződéssel kapcsolatos magyar magatartás, a morális és szakmai nihil „állatorvosi beteg lova”! Ebből kiderül, hogy a magyar politikusok és médiaguruk semmibe veszik *Deák Ferenc* követelményét

mely szerint „hazudni nem szabad”. A magyar illetékesek öt érvnek szánt hazug állítással fordultak a Hágai Nemzetközi Bírósághoz, aki ezek közül egyet sem fogadott el. (Mivel ezt a világ legmagasabb szintű bírósága ítélte meg így, ezért a bős-nagymarosi szerződést alaptalanul támadó politikus és médiavezér urak, a Hágai bíróság ítéletéből levezetve, nem akármilyen, hanem „cégéres hazudozók”! Mivel kétség kívül „cégéres hazudozók”, nem hitelek, semmit sem számít, hogy magukat mivel mentik. Azt kell meglátni, kiknek az érdekeit szolgálják ki!)

Aki egy mérgező gázok kibocsátásától mentes vízerőműtípust, jogellenesen – önkényesen elvet, és az azzal előállítható villamos-energiát, tíz év alatt 1.2 millió tonna mérgező, embereket gyilkoló gázok kibocsátó hőerőművekben termeli meg, az szerintem népiesen szólva „tömeggyilkos” és ezt az eljárást szerintem tipikus „Duna körös” pimaszság „környezet-védelemnek” minősíteni! Erre az eljárásra inkább a tömeges emberhalálozást kiváltó kártékony közveszély-okozás a precízebb jelző.

Dr. Vajda György akadémikus Kockázat” c. művének 6.2 ábrája szerint a leghatékonyabb emberi élettartam növelő eljárás a füstgáz kénmentesítés, ami az USA-ban a várható életkort kb. egy évvel megnöveli! Ezt megerősíti, hogy az USA Kongresszus legutóbb előírta a kéndioxid mentesítésének szintjét és számokat közölte hogy ezzel hány emberélet menthető meg, és hány megbetegedés kerülhető el. Vagy a megátalkodott magyar hivatali eszközök szerint e tárgyban az USA Kongresszusa is hazudik?

A levegőszennyezés fontosságára már 1991-ben Karádi Gábor felhívta az illetékes magyar kormánybiztos (KÉK DUNA KÖNYV dokumentumkötet Kornétás kiadó 1998. 132-133. oldal) figyelmét:

" Jóllehet én vagyok az Egyesült Államokban jelenleg az egyetlen tudós-mérnök, aki nemzeti kitüntetést (Hoffman díjat) kapott a vízi erőművek környezeti hatásainak vizsgálata terén kifejtett tevékenységéért, észrevételeimnek valószínűleg semmi hatása nem lesz az Ön politikailag elkötelezett véleményére.

Mégis SZERETNÉM KATEGORIKUSAN KIJELENTENI, HOGY A NAGYMAROSI BERUHÁZÁSNÁL IGEN POZITÍV HATÁSA LENNE A MAGYAR NEMZETGAZDASÁGRA. ÉS ÖSSZESEN POZITÍV KÖRNYEZETI VÁLTOZÁSOKAT EREDMÉNYEZNE. Talán hozzátehetem, hogy az Egyesült Államokban a vízi erőművek létesítésével, és azok környezeti hatásaival foglalkozó igazi szakemberek az Önök kormányának nagymarosi beruházás felfüggesztésére vonatkozó határozatát nagy melléfogásként értékelik. HA ÖNÖK VALÓBAN AGGÓDNÁK A KÖRNYEZETÉRT, AKKOR MAGYARORSZÁG CSEKÉLY PÉNZÜGYI FORRÁSAIT A LEVEGŐSZENNYEZÉS MÉRSEKELÉSÉRE

ÉS SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPEK ÉPÍTÉSÉRE KELLENE FORDÍTANIUK. A légszennyezés ma a legfőbb egészségügyi veszély, amely azonnali figyelmet érdemel.

Elismerem, hogy a tiszta levegőért folytatandó kampány költséges lenne, és nem járna jelentős politikai haszonnal, ezért valószínűleg az Önök fontossági sorrendjének vége felé helyezkedik el"

A világtörténelem legnagyobb korrupciójának résztvevői, vízügyi kérdésekben sűrű hazudozással rontják Magyarország tárgyalási esélyeit. A Duna európai érdekeltségű vízi út, melyen 47 vízerőműből álló rendszert terveztek. Ebből 41

már elkészült, a maradék hatból hármat Magyarország (Nagymaros, Adony, Fajsz) kettőt Jugoszlávia, egyet Románia fog megépíteni.

A Hágában lelepleződött, kőolaj-zöld szakértők, mindezt úgy állítják be, hogy

itt a nagy szibériai vízerőművek, laikusok szerint elmebajból származó (gigantomániás) kopírozásáról, nem pedig a Dunára vonatkozó európai műszaki

követelmények teljesítéséről van szó. (E pszichiátriai hozzáértést mimmelő sarlatánok szerint, azt kötelező vélnünk, hogy az 1942 évben Magyarországon elhatározott dunai vízerőmű létesítéshez az ihletet a magyar szakemberek nem az 1931. évi VET erre vonatkozó kötelező előírásából, nem is Hitler vezér és kancellár 1941. március 23.-i Dunai hajóút biztosítására vonatkozó felszólításából, hanem Sztálinnak Szibéria majdani fejlesztésére vonatkozó vízióiból, távgondolat olvasással szerezték!)

Úgy néz ki, hogy a Dunán és a Dráván több tucat vízerőművet meg lehetett építeni anélkül, hogy "környezeti katasztrófa" következett volna be. Ott, ahol a kőolajüzlet magyar vigécei környezetvédői maskarában beleszólhatnak a vízerőművek létesítésébe, ott megváltozik a táj és azt a "környezeti katasztrófa" veszélye lengi körül. Ezt a hazugságot, szerződésbontó érvként a Hágai Nemzetközi Bíróság előtt is előadták, de az ezt nem fogadta el! (Ezzel a hágai ítélet 55. Cikke foglalkozik, mely megállapítja, "a veszélyek főként hosszú távúak, és mindenekelőtt bizonytalanok")

Ezekre a távlati és mindenekelőtt bizonytalan veszélyekre való hivatkozással, semmibe vették a légszennyezés, azonnali, és kétség kívüli veszélyeit. Tették ezt annak ellenére, hogy Karádi Gábor a légszennyezés ártalmaira külön felhívta a figyelmüket.

A Bős-Nagymarosi erőműrendszer ellenelhangzott az a hazug érv is, hogy gazdaságtalan, 100év alatt sem térül meg! A Hágai Nemzetközi Bíróság ezt nem fogadta el.

A Hágai Nemzetközi Bíróság ítéletének következményeit a felelős magyar szervek figyelmen kívül hagyták. Így egyrészt a magyar hivatalos "szakértők" bíróság előtt beigazolódott alkalmatlanságát, másrészt azt, hogy a hágai bíróság a magyar gazdasági érvelést nem fogadta el. **A bős-i rész bebizonyosodott** (Ilka Alfréd: Tíz éves a Bősi vízerőmű Elektrotechnika 2003/6) **10 év alatti megtérülése azt igazolja, hogy Hágai Bíróság e téren sem tévedett**). Harmadrészt figyelmen kívül hagyták azt is, hogy a hágai bíróság a "környezetvédelem" jelegűnek szánt érvelést is elutasította.

Vagyis Magyarország nem alkalmazott bíróság által elfogadható tudású, gazdasági szakértőket sem. Magyarországon a nemzetgazdasági szemléletű reálgazdaságossági számítások területén egyiptomi sötétség honol (sajnos évtizedekig, nem pedig csupán a bibliai három napig).

A Bős-Nagymarosi létesítményt ellenző „szakértők” szakértését, itthon a valódi szakértők kapásból megcáfolták s a Hágai Nemzetközi Bíróság ítélete, a korábbi hozzáértő hazai cáfolatokat, és Karádi Gábor korrekt véleményét hitelesítette! Az MDF kormány 1993 decemberében utasította az akkori „Központi Számvevőszégi Hivatalt” vizsgálja meg a bős-nagymarosi vízlépcsőrendszerrel kapcsolatos szakértői kifizetéseket. A jelentés 1994 február végére elkészült, de azt a nagyközönség elől eltitkolták. (Tartalmát Horn Gyula az 1977. évi ülészak 33. napján ismertette meg és a „Kék Könyv” 84,-85. oldalán megtalálható. E „szakértői tevékenység” szerintem egy szóval jellemezhető. „Siralmas!”)

Kifejezetten fájdalmas, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság ítélete a magyar gazdasági érveket sem fogadta el. (Ez azért „fájdalmas” mivel ezt itthon komoly emberek, komolyan igaznak gondolták! Én nem, mivel ehhez régóta valamennyire értek!)

Olyan Nobel díjas közgazdászok, mint *Milton Friedman*, vagy *Samuelson* egyetértének abban, hogy a nemzetgazdasági szemléletű reálgazdaságossági számítások területén **a reálkamat a helyes mérce. Ha a reálkamatot Milton Friedman módszerével, a reálgazdasági potenciál növekedés várható értékéből származtatjuk, úgy Bős-Nagymarosi beruházás esetén kb. 2,5%-3% közötti**

reálkamat alkalmazása az elfogadható. Ezzel szemben Bródy András 12,5%, Rabár úr környezete 20%, a nagybajszú zseni "Világító torony a viharban" c. cikkében 30% beruházások értékelésénél alkalmazott kamatot tartott indokoltnak. *Ha egy országban a nemzetgazdasági szemléletű reálgazdaságossági számításoknál következetesen a közgazdaságilag indokolt kamat többszörösével számolnak, ez önmagában is a versenyképtelenség oka.* (Az e téren rutinszerűen elkövetett hibák mellett, olyan kérdések elemzése elmarad, hogy a Milton Friedmann féle értékben kifejezett a reálgazdasági potenciálnak, mi a használati értékben kifejezett megfelelője. Ezért a magyar közgazdászok többnyire nem ismerik fel az igazságosan "fenntartható fejlődés", a reálgazdaságossági számítások, és az ökológiai értelemben vett környezet (Tájpotenciál) közötti összefüggéseket.) **Ezért, ha ma egy magyar politikus, nemzetgazdasági szempontból szól a gazdaságosságról, annak szerintem valószínűleg semmi számszerű közgazdaságtudományi alapja nincs!**

A szómágiáról. Környezet-védelem vagy környezet-károsítás.

Ha a nemzetközi jogot semmibe, véve elutasítunk egy környezetkímélő megoldást, úgy szerintem fekete szómágiának tekinthető, ha környezet védelemnek nevezünk azt, hogy helyette sok száz ártatlan ember kínos halálát okozó környezetkárosító eljárást alkalmazunk.

Nemcsak a Dunán és a Dráván épülő vízerőműveket támadják hazug érvekkel! E derék szénhidrogén üzletbarát "hazaffyak" tiltakoznak a kárpátokban tervezett tározók ellen is. Teszik ezt, annak ellenére, hogy ezek a tározók veszélyes árvíz csúcsok kialakulását csillapítanák és ezzel magyarországi árvíz-katasztrófák bekövetkezési esélyét, csökkentenék, és valamikor bázisává válhatnának a magyar ivóvíz ellátásnak. (Egykor "környezetvédelmi halandzsával" keményen támadták a Tisza tavat is! A ciánszennyeződés során kiderült, hogy a Tisza tónak jelentős szerepe volt a vízi élővilág megőrzésében. Ez óta Tisza tó úgyben kussolnak.)

Az Európai Unióban elsősorban "Környezet Politikáról beszélnek". A környezet politikát és a „Fenntartható fejlődést” áthatja a környezetvédelem igénye. De halmazelméletileg a környezet politika és a Fenntartható fejlődés az egész, és a környezetvédelem ennek csak egyik részhalma! A Hágai Nemzetközi Bíróság bösi ítélete 53. Cikkében - egy korábbi tanácsadó véleményét idézve - hasonlóképp nyilatkozik. "A környezet nem absztrakció, hanem életteret, életminőséget és magát az emberi egészséget jelenti"

A hágai bíróság előtt a kőolaj-zöld környezetvédelmi „szakértőink” is leégtek. A Római szerződés 36. Cikkelye a környezetvédelem tárgyát meghatározott körre, korlátozza! **E szerint a környezetvédelem körébe az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme tartozik. Ezt tekintve a honvédelem kétség kívül a környezetvédelem része.** Itt prioritási problémák is felmerülhetnek! A fenntartható fejlődés Riói 1. sz. elve mely szerint: **"A fenntartható fejlődés érdekeinek középpontjában az emberi lények állnak. Ők jogosultak a természettel összhangban álló, egészséges és produktív életre"**

A környezetvédelmi igények érvényesítése, minden szakterületen a szakemberek feladata és mindennapos dolga. Erre a figyelmet tudást igénylő tevékenységre a "környezetvédő mozgalmároknak" túl sok pozitív hatása nincs, negatív viszont bőven akad. Pl.:

***A kerge marhakórt szakszerűtlen beavatkozásukkal a "környezetvédelmi mozgalmárok" szabadították rá az emberiségre. Ezzel sokak keserves halálát okozták.**

***A víz és atomerőművek hatásos ellenzése, a mérgező gázokat kibocsátó fosszilis erőművek használatát fokozza. Ez, aljas indokból világszerte**

sok ezer ember halálát okozza, gyilkolja az élővilágot, rongálja a műemlékeket

***A zengői radarelhelyezés olyan repülésbiztonsági, lokátor-technikai kérdés, amihez a laikusok nem értenek, legfeljebb azon borzonganak, ha a légi irányítás**

hibájából egy utasszállító gép lezuhan. A zengői radar elhelyezés exhibicionista ellenzői milyen felelősséget vállalnak azért, mivel - sikerük esetén - légi irányítás nem az optimális formában valósul meg és ez légi balesethez, vezet. (A lokátor Zengő helyett, Tubesen történő elhelyezése, bizonyíthatóan kártékony eljárás)

Térjenek észre! A világban ma Magyarországot is érintő háború folyik. Az optimálisan elhelyezett radar körül kisebb az, az árnyék, ahol a terroristák repülőgépei észrevétlenül lopakodhatnak. A honvédelem is a környezetvédelem egyik ága! **Számomra ezért egyértelmű, hogy a zengői radar elhelyezés ellenzői, nem magyar hazafiak, hanem a repülési kockázatok exhibicionista, terroristabarát növelői. Ők exhibicionizmusuk érvényesítése érdekében semmibe veszik a honvédelem érdekét és valójában környezet-károsítók.**

A média Zengői radar ügyben is megtévesztően, csak a botrányban, nem pedig a korrekt tájékoztatásban érdekelten viselkedett. **Csak jogellenes, demagóg, laikus mozgalmárok randalírozásának adott teret, azt hogy miért pont a Zengőn indokolt elhelyezni a radart, és ha nem ott helyezik el annak milyen kockázatait, vannak, azt elhallgatta. Sötét társaság!**

A Bős-Nagymarosi rendszer eredeti céljainak kötelező eléréséről.

A hágai ítélet 155. Cikk (2) B): "Tizenhárom szavazattal kettő ellenében megállapítja, hogy **Magyarországnak és Szlovákiának a fennálló helyzet fényében jóhiszeműen kell tárgyalnia és minden szükséges lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy az 1977. Szeptember 16-i szerződés célkitűzéseit megvalósítsák, összhangban azokkal a módosításokkal, amelyben esetleg megállapodnak.**"

(Megjegyzés: Ha "esetleg" még sem állapodnak meg, arra a kiindulási pontot nyújt a 132. Cikk "bíróság szerint az 1977-es szerződés változatlanul hatályban van".)

A 155. Cikk (2) B) pontját az ítélet 139. Cikke a következőképp magyarázza: **"A Bíróság véleménye szerint a felek törvényes kötelezettsége, hogy a Különmegállapodás 5. Cikkében előírt tárgyalások során, az 1977. évi szerződés kontextusában mérlegeljék, milyen módon valósíthatók meg legeredményesebben a szerződésben foglalt együttes célok, szem előtt tartva azt, hogy ezek mindegyikét teljesíteni kell."**

Az 1977. évi szerződés preambuluma szerint a szerződés célja:

"a Duna Bratislava és Budapest közötti szakasza természet kincseinek a Szerződő Felek vízgazdálkodási, energetikai, közlekedési és mezőgazdasági, Valamint egyéb népgazdasági ágazatai fejlesztését szolgáló sokoldalú hasznosítására irányuló közös érdekből"

A preambulumból kitűnik, hogy az ítélet (155. cikk (2) /B pontjában említett

célkitűzések sokkal többre terjednek ki, mint amit az Egyezményes Terv megvalósítása önmagában az üzembe helyezést közvetlenül követő időszakban biztosít. Így az Egyezményes Terv megvalósításával első időszakban elérhető célkitűzések, a célkitűzések minimumát jelentik,

ezért ezekre különösen vonatkozik az ítélet előírása mely szerint "Ezek mindegyikét teljesíteni kell."

Mivel a létesítmények szlovák részről már elkészültek, a minimális célkitűzések megvalósítása majdnem teljesen, olyan magyar feladat melyet nemzetgazdasági szempontból optimális módon kell megvalósítani.

Az Egyezményes Terv megvalósításával, legalább nyolc jól felismerhető cél érhető el. Ezek közül legalább kettő (Dunán előírt paraméterű hajózás biztosítása, valamint Duna Bratislava és Budapest közötti szakasza természet kincseinek hasznosításának keretében, a vízenergia hasznosítása!) alsó vízerőmű nélkül semmiféle más módon nem érhető el!

A többi hat cél, az Egyezményes Tervtől eltérően, jelentős többletköltséggel megvalósítható lenne, ha Szlovák oldalról fel lehetne tételezni, hogy Magyarországgal megkötött szerződések, megbízhatónak tekinthetők.

Az Alkotmány fogalmával való magyarországi visszaélésekről

A világban számtalan féle kényszert tapasztalunk. Ezek egy része természeti jellegű. A legfőbb keresztény imádság a „Miatyánk” is egy emberi léthez szükséges energiaellátási kérdéstről szól: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.” A munkavállaló csupán azzal is munkára kényszeríthető, hogy mindennapi kenyeré meglegyen. **A mai kapitalizmus is - csupán a munkavállaló „proletár” jellege alapján - a „burzsoázia diktatúrájának” minősül.**

Engels szerint: **"A proletariátus a társadalomnak az, az osztálya, mely a létfenntartását egyedül munkája eladásából és nem valamely tőke profitjából szerzi meg, amelynek java és baja, élete és halála, egész létezése a munka iránti kereslettől, tehát a jó és rossz üzletmenet változásától, egy korlátlan verseny ingadozásaitól függ."**

A rendszerváltással a magyar munkavállalókat proletárhelyzetbe vissza süllyesztették. Ma tényleg milliók félnek a miatt, hogy mikor vesztik el munkahelyüket. (Pont ez az, amit ma is a „burzsoázia diktatúrájának” nevezünk. Az un. „Átkos múltban” a többség egyfajta színvonalon létbiztonságban élt és ez a helyzet csak egy kisebbségre nem vonatkozott. Ez volt valaha a „proletariátus diktatúrája”.)

Az Alkotmány alapvető célja az lenne, hogy a törvényalkotókat - politikusokat kordába tartsa, ne avatkozzanak be olyan ügyekbe melyek a politikára, nem tartoznak. (Ez az un. Buchanan féle „Alkotmányos demokrácia” elve.) E helyett Magyarországon mindenféle közösségben diabolisztikus, posznáci „árokásás”, megosztás folyik.

Magyarországon létezik Alkotmány, léteznek törvények, az államhatalom emberei esküt is tesznek, hogy: "Az alkotmányt és törvényeket betartom és betartatom". Ugyanakkor ezen eskü megszegésének Magyarországon semmiféle szankciója nincs! Mint ahogy, a Bős-Nagymaros ügy kezelése is bizonyítja szemrebbenés nélkül meg is szegik! Ezért is „Magyarország szerintem nem jogállam”, és aki azt állítja, „Magyarország jogállam”, az szerintem keményen hazudik.

Ebben az állítólagos jogállamban közéleti emberekről - a szólásszabadság jegyében - bárki szabadon hazudozhat, és a múlt valamint jelen viszonyait Hitler Adolftól plagizált „antikommunista hisztéria ideológiája szellemében hazudozva látathatja. (Ez utóbbi szerintem olyan „posztnaci eljárás” mely ma a politikai és média elit többségét jellemzi. Sok jobboldali, kommunistázó politikai, álszentes tiltakozik, ha precízen posztnácinak tituláljuk. Mi mást érdemel az a bűnös, aki a napi gyakorlatban, Hitler Adolftól plagizált antikommunista hisztériát használja?)

Ebben az országban a „sajtószabadságot” elsősorban a médiatulajdonos szabadságaként értelmezik. A tulajdonos supleneci közreműködésével a

médiában azt enged megjelenni amit akar, azt az újságírók küldi el aki nem gazsulál. A magyar médiák több mint 20 éve elhallgatják, hogy világszerte a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti érdekeket kiszolgáló korrupciója folyik és e korrupció vigécei „környezetvédő” álarcban igyekeznek minden olyan megoldást elgáncsolni amely a szénhidrogének iránti keresletet csökkenti. Azt sem említik meg, hogy e korrupció tétje évenként kb. 400 milliárd dollár!

A magyarországi médiákban értelmes ember könnyen találhat szénhidrogén üzleti érdeket kiszolgáló bűnszövetkezetre nyomokat. Így pl. Göncz Árpád köztársasági elnök úr 1990. 10. 16.-i üdvözlő beszédét 12 sajtóorgánium nem volt hajlandó leköszölni, ezért kénytelen volt fizetett hirdetésben megjelentetni. Azért is érdemes Göncz Árpád és Dr. Mistéth Endre az ezzel kapcsolatos véleményét megismerni, mivel a mostani kitüntetési botránnyal és a tájékoztatás szabadságával is kapcsolatban van. (Kék Duna könyv Kornétás kiadó 165.-166. old., valamint 172., -174. oldal. Sajnos a „Kék Duna könyvet” többnyire nem lehet a könyvtárakban megtalálni. Valószínűleg a „kóolaj-zöld korrupció vigécei” eltűntették, vagy meg se vették.)

Ha az 1945 évi egy főre jutó GDP-t 1,2-nek vesszük, úgy az 1989. érték 12,6 volt. Ez 1945-1989 között évenként 5,45% reálnövekedést jelent. 1990-2003 között évenként 0,59%/ év reálgazdasági növekedés volt tapasztalható. Az ez utóbbit produkáló urak az elmúlt ezer év legsikeresebb magyar 44-ét „Átkos múltnak” hazudják, sőt volt olyan „nemzeti körös” akadémikus, aki az ÉS-ben azt állította, hogy Magyarország megmaradt az 1945. évi nyomor szinten. Vele gonosz vagyok! Azt kívánom neki, éljen olyan országban, ahol az egy főre jutó bruttó villamos-energia felhasználás évi 139kWh és unokái szülessenek olyan egészségügyi körülmények közé, mint az 1945. évi magyar volt!

Az 1945-1989 közötti korszak, elmúlt ezer év gazdasági és kulturális szempontból legsikeresebb magyar 44-éve volt. Magyarok millióinak apró ténykedéséből lenyűgöző mértékű gazdaság és kulturális fejlődés következett be.

1945-1989 között a médiák állandóan - rendszeresen a béke megvédéséről, és gazdasági növekedés szükségességéről beszéltek. Jelenleg a hazai posznácik azt hazudják, hogy a régi médiák hazudtak. Ezzel szemben - a katonai egyensúly áldozatos fenntartásával - megmenekültünk egy termonukleáris világháborútól, megvédtük a békét, akkorát fejlődöttünk, hogy rendszerváltás utáni visszaeséssel is, bekerülhettünk az Európai Unióba! Ez tény! Kizárólag a hazai reformerők ténykedésével, a Szovjetunióban történések ügyes kihasználásával - és az NSZK támogató egyetértésével - segítségével taccsra tettük a Jaltai rendszert, a két Németország III. világháború nélkül egyesülhetett.

Az NSZK kivételével a nyugat nem volt sürgősen - közvetlenül érdekelt a Jaltai Rendszer felszámolásban. A Jaltai Rendszer felszámolása, nem a mai hazai posztáci politikusok egykori ténykedésének eredménye! (A mai magyar alkotmányt 1989. október 23.-án hirdették ki, ezt követte a berlini fal leomlása, majd két nagyhatalom Máltai Találkozója. Két volt amerikai nemzetbiztonsági tanácsadó még 1990 után is azt hirdette, hogy az USA Közép-Európában nem kíván a Szovjetunió helyére lépni.)

Ezért aki becsületes munkával részt vállalt az „Ákosnak hazudott múlt” tevékenységében, a szerintem dicséretet, kitüntetést, nem pedig hátrányos megkülönböztetést érdemel! Szerintem Antal Józsefet a Munka Érdemrend arany fokozata, Csúrka Istvánt és Kertész Imrét „József Attila díjuk” minősíti.

Ugyan akkor a volt Duna körös Köztársasági Elnök Urat szerintem 2006. március 15.-i kitüntetésekkel kapcsolatban furcsa ellenvéleménye jellemzi. Megtagadná az elismerést, akik a magyar posztnacik által „átkosnak

bélyegzett múltban" privát megítélése szerint, neki nem tetsző, de az erre törvényesen jogosultak szerint elismerésre méltó tevékenységet folytattak. Mókás, hogy a volt Duna körös Köztársasági Elnök Úr ehhez a számomra visszataszító eljáráshoz igényelné az Alkotmány Bíróság jóváhagyását.

Manapság Magyarországon - Alkotmány, és nemzetközi-jog ellenesen - embereket hátrány érhet olyan tevékenységért, mely sem régen nem volt, sem ma nem bűncselekmény. Ezt hazug ürüggyel úgy indokolják, hogy ma „jogállam van” akkor viszont „diktatúra” volt.

Ez az állítás ellenkezik *Deák Ferenc* politikusokra kimondott alapelvével mely szerint „hazudni pedig nem szabad”. Szerintem nem csak régen volt diktatúra, de ma is diktatúra van, és nemcsak az egykori „Magyar Népköztársaság” nem volt jogállam, de a mai „Magyar Köztársaság” sem jogállam. Az „átkos múltban” nem hazudtak, bevallották, hogy a rendszer a „proletariátus diktatúrája”, ma viszont hazudnak, és nem vallják be, ahogy a mai Magyar Köztársaság - ahol a proletársorba visszataszított milliók aggódnak azért, hogy munkájukat megtarthassák - lényegében a „burzsoázia diktatúrája”) Egy régi angol szerint, még a pokol sem működhet igazmondás nélkül. (Ezért némely posztnáci politikus tanácskozó helyen megtiltották a hangfelvételek készítését.) A politikusi hazugság ellenkezik az emberi jogokkal! **Az a politikus, aki hazudik, az a polgárt szabad választás jogában korlátozza!**

Aki ismeri, hogy az „Arow féle szavazási paradoxon” mit jelent, az jól tudja, hogy a világban a legtöbb ügyben általában nem a demokrácia, hanem többnyire a diktatúra érvényesül. (Erre órábérben tetszés szerinti ideig tudnám sorolni a helytálló példákat. Aki közgazdasági Nobel díjhoz kíván jutni, az cáfolja meg az „Arow féle szavazási paradoxont” és utána szavaljon arról, hogy ma nincs diktatúra.)

Mindebből szerintem csupán az következik, hogy önmagában a rendszerek diktatúra jellegének hangsúlyozásából, nem származhat az emberek olyan törvényellenes, önkényes megkülönböztetése, mely a mai - alkotmányos jogállamnak hazudott - Magyarországon mindennapos!

Javaslat Magyarország által követendő helyes energia politikára .

Tekintettel a „Magyar Tudomány” 2006. évi 1. számban közölt cikk tartalmára is, sürgős energetikafejlesztési irányváltásra van szükség. De sajnos ma Magyarországnak nincs hosszú távú korrekt energiapolitikája. Mint ennek idős - félig-meddig még mindig - szakértője, az általam helyesnek tartott energia politikát röviden a következőkben vázolom fel:

A. Ki kell dolgozni a fenntartható fejlesztés alapelveihez illeszkedő nemzetgazdasági szempontból korrekt reálgazdasági - beruházási számítások módszerét (mert ma ilyen - bár az EU igényli - nincs!) A mérce a maximum 3%-os reálkamat! A döntéseknél energetika területén is ebből kell kiindulni. A döntés alapelve a minimális költségű termelés, és a fenntartható fejlesztéshez illeszkedő környezetvédelem legyen. (A „minimális költségű termelés” közgazdasági fogalma tisztázott. Ezzel szemben a „minimális költség” egy halandzsa jellegű követelmény!) **Az üvegházhatást okozó (pl. széndioxid), illetve ózonréteg romboló (pl. nitrogénoxidok) gázok kibocsátásának mérsékelésére törekedni kell.**

A magyar jobboldal energiapolitikáját a világtörténelem legnagyobb szénhidrogén üzleti körök érdekét szolgáló korrupciójának szolgálata hatja át! Nem lehet úgy takarékoskodni, hogy a földgáz reális árát, döntő részt nem az fizeti, aki elhasználja. A nagy földgázfogyasztó döntse el pénzt földgázra, vagy hőszigetelésre - energiatakarékosságra költi! Miért fizesse egy fahulladékkal, szénrel tüzelő, esetleg fagyoskodó lakos egy nagy földgázfogyasztó helyett? **Az, hogy a fogyasztó helyett jelentős részben**

más fizet, az csak a szénhidrogén üzleti körök érdekét szolgálja ki, és mint ilyen a világtörténelem legnagyobb korrupciójának része!

B. Az ország szénhidrogén import függőségének csökkentésére következetesen törekedni kell. Az energiapolitika már középtávon sem lehet szénhidrogén centrikus! SZÉNHIDROGÉN ÜGYBEN MÁRA OLYAN RENDKÍVÜLI HELYZET ALAKULT KI, AMI HALADÉKTALANUL STRATÉGIAI INTÉZKEDÉSEKET KÍVÁN! Hazánkban is haladéktalanul nagy energiatakarékosságra, az energiaellátás struktúrájának módosítására van szükség. A legolcsóbb energia az, amit ésszerűen megtakarítunk! Addig is - mivel a legdrágább energia a valóban hiányzó energia - a struktúraváltás idő tartamára a folyékony szénhidrogén ellátás biztosítására is szükség van!

C. A strukturális okok miatt is „minimális költségű energiatermelésre” törekedni kell. Az energiaféleségekre nemzetgazdasági szempontból korrekt, maximált energiaárakat és maximális áfa-t kell megállapítani. Ezzel egy időben az energiatakarékosságra szolgáló eszközök, anyagok munkákra nemzetgazdasági szempontból korrekt maximált beszerzési árakat és minimális áfa-t indokolt meghatározni. (Nem tűrhető, hogy az energiatakarékossági beruházások hasznát az energiatakarékosságra szolgáló eszközök, anyagok gyártói fölőzzék le.) Elsősorban a lakossági és kommunális energiatakarékoskodást kedvezményes kölcsönökkel is támogatni kell. A házak-épületek hőszigetelési szabványát szigorítani, a kivitelezést fokozottan ellenőrizni kellene, és büntetni kell azok megszegését, valamint az elkövetőket hiánypótlásra, vagy bontásra kell kötelezni. A meglévő épületek hő-technikai rekonstrukcióját a közigazgatásoknak szorgalmazni, támogatni szükséges. A panelrekonstrukciót is folytatni kellene!

Kedvezményes tarifával földgázt illetve villamos-energiát csak a lakosság legelesettebb része, valamint a mezőgazdaság és a vízügy kaphasson.

Az ország csatlakozzon az Európai Szociális Karta 4. (Tisztességes munkabért biztosító) cikkéhez és ily módon a tisztességes munkabér biztosítsa a korrekt energia árak megfizethetőségét is. (Ezen túlmenően szociálisan rászorulókat korlátozott mértékig kompenzálják) A „tisztességes munkabérrel” megfizetett munkavállalók nemzetgazdasági szinten indokolt áron kapják az energiahordozókat. Majd ők eldöntik, hogy a „tisztességes munkabért” energiahordozókra, vagy energiatakarékosságra költik. Amíg a felhasználó nem érdekelt az energia-takarékosságban, addig várhatóan pazarol, és ez rossz a társadalomnak, de érdeke az a szénhidrogén üzleti köröknek.

D. Villamos-energiatermeléssel kapcsolt hőszolgáltatást - mint fontos energiatakarékossági módszert - pártfogolni kell. Nem szabad idegenkedni a szemétegető fűtő erőművek alkalmazásától. Pártfogolni kell az atom fűtőerőművek létesítését is.

Itt nemcsak a meglévő erőművekről, hanem új villamos-energiaellátással kapcsolt hőszolgáltató erőművekről van szó. (Pl. a Nagyfai szigetre telepített 600MW-os atomfűtő-erőművel, nemcsak Szeged, de Hódmezővásárhely és Makó városok távfűtését is sokáig és olcsón meglehetne oldani. A 400kV-os hálózati kapcsolat az Aradi 400kV-os vezetékről itt könnyen megoldható, és a Tiszán újonnan létesülő autópályahídát úgy lehetne kialakítani, hogy azon a hő távvezeték is elhelyezhető legyen. Korábban felmerült az a lehetőség, hogy az Algyői kőolajmező terciér letermelése atom-fűtőerőműben termelt forró víz besajtolással történjen, de az akkori NIM elemzések (Horváth-Láczai Tibor) szerint a kőolaj tároló rétegek geológiai adottságai ezt kérdésessé teszik. Nem ártana a forró víz besajtolással történő terciér kőolaj letermelést Algyőn kísérletileg megvizsgálni!)

*A megújuló energiák hasznosításáról, fajlagos költségek szerinti szerinti sorrendben gondoskodni kell. Valamennyi eredeti tervekben szereplő dunai és tiszai vízerőművet meg kell építeni!

*A mezőgazdaságban fejleszteni kellene a biodiesel és bioetanol alapanyag termelést.

A magyar politikusoknak van 4-7%/év értékű reálgazdasági növekedésre vonatkozó ígéretük, de nem közlik, hogy miből teremtik meg az ehhez tartozó 5-8%/év villamos-energia igénynövekedéshez tartozó villamos-energetikai beruházásokat. Minimum 35%-os erőműfejlesztésre lenne szükség! Sajnos az 2007-2013 közötti indokolt energetikai intézkedések a közzé tett „országos fejlesztési leltárban” nem szerepelnek!

E. Az ország villamos-energia termelését, elsősorban atomerőművekre és azokhoz tartozó szivattyús tározós erőművekre, másodsorban vízerőművekre kell alapozni. Elsősorban a Paks Észak atomerőmű és a Prédikálószéki szivattyús tározós erőmű megépítésére van szükség.

A megújuló energiaforrásokon alapuló energiatermelést mind itthon, mind külföldön pártfogolni kell. Ezek közül a legalacsonyabb fajlagos költségűek, és környezetvédelmi szempontból legkedvezőbb tulajdonságúak a vízerőművek. A Dunán és a Tiszán vízgazdálkodási szempontból is indokolt vízerőműveket Nagymaros, Adony, Fajsz, Csongrád, meg kell építeni. Szerintem a Dunán nemcsak a Nagymarosi, de az Adonyi és Fajszai gátakat is állami tulajdonként indokolt megépíteni. Gondoskodni kell, hogy segítségével, Dunából, a Tisza völgy öntözővíz utánpótlást megoldják. A Szivattyús tározós erőmű létesítési lehetőségeket általában ki kell használni.

A magyarországi árvízvédelmi biztonságot is jól szolgáló kárpátaljai víztározók - vízerőművek létesítésében való magyar állami részvétel, nemcsak energetikai, de nagytávlatú ivóvíz ellátási szempontból is indokoltnak látszik. Kár önkényesen akadályozni a Dráván horvát vízerőmű létesítését. Ez a magyar önkényeskedés, a Balaton vízutánpótlása ügyében is hátrányos lehet még.

F. A meglévő magyar fosszilis energiahordozókat felhasználó erőműi park környezetvédelmi (kéndioxid mentesítés) rekonstrukcióját nem szabad elhanyagolni.

G. A Villamos Energia Törvény szerint a legalacsonyabb fajlagos költségű energiaellátási módokat kell szorgalmazni. Ma a legolcsóbb és legkisebb környezetszennyezésű villamos-energiatermelési mód a víz és atomerőművek alkalmazása. Az a szakember, aki ezek mellett kiáll, a törvényben (VET) előírt kötelezettségét teljesíti! A nemzetidegen szénhidrogén

érdekeltségeket gátlástalanul kiszolgáló korrupt demagógok, ezt a törvényben előírt kötelezettség teljesítést, ma is lobbizásként mocskolják, és elégséges alap nélkül gazdaságtalanságról hazudoznak.

Az a politikai hatalom, amelyik olyannyira víz és atomerőmű ellenes, hogy a Hágai Nemzetközi Bíróság Bős-Nagymaros szerződés érvényességét kimondó ítéletét semmibe veszi, semmibe veszi az Alkotmány 7.§(1) bekezdését, hivatali esküjét megszegi és belenyugszik kb. 1, 2 millió tonna kéndioxid kibocsátással elkövetett széleskörű sorozatgyilkosság folytatódásába is, véleményem alapján ne fecsegenjen sem az energiatakarékosságról, sem az energiafogyasztók érdekeinek szolgálatáról.

A fenti jövőképből a következő következtetéseket indokolt szem előtt tartani:

* Sok energiaforrás csak közcélú hálózati villamos-energiaszolgáltatás segédüzemének igénybevételével hasznosítható, ezért is a hálózati villamos energia ellátás fejlesztésére, biztonságára és biztosítására különös gondot kell fordítani.

*Az emberiség hosszú távú érdekeit tekintve teljes joggal megkérdőjelezhető minden olyan törekvés, mely a megújuló energiaforrások felhasználást akadályozza, veszélyekre hivatkozva az atomenergiával való rablógazdálkodásra ösztönöz, és az egyéb célra nélkülözhetetlen szénhidrogéneket villamos-energia előállítására használja fel.

*Az energiagazdálkodás jelentősége hallatlanul megnő. E téren az állam hatósági szerepét növelni kell.

*Miközben alacsony fajlagos költségű energia előállításra kell törekedni, az energia árát mielőbb olyan nagymértékben meg kell növelni (adózással), hogy egyrészt a megújuló energiaforrások hasznosítása gazdaságos legyen, másrészt a magas energia ár takarékosagra ösztönözzön. *(Korrekt viszonyok esetén az energia fokozott adóztatása az egyéb adók csökkenésével jár!)*

Magyarországra vonatkoztatva nem késlekedve ki kell dolgozni az energia inséges időszakhoz való igazodás olyan stratégiáját, mely az ország részére lehetővé teszi a fejlett északhoz való felzárkózást, elkerülve a hiányos energiaellátású déli országokban nagy valószínűséggel bekövetkező társadalmi tragédiát.

Ha a hazai viszonyokat tekintjük, úgy azt kell rögzíteni, hogy legalább olyan távlatra, való előretekintésre van szükség, mely a most üzembe helyezett nem provizórikus villamos energiaipari létesítmények élettartamával egyezik meg. Az előretekintés módját tekintve rögzíteni kell, hogy mind energetikai, mind környezetvédelmi vonatkozásban az idő torzított szemlélete (diszkontálása) lényegében megengedhetetlen. (Svájcban például az atomerőművek gazdaságossági számításait jelenleg is diszkontálás nélkül végzik.)

25 - 40 év távlatban figyelembe kell venni, hogy a villamos-energia és teljesítmény igények fejlődése csupán egy általános fejlődés vetülete. Más szóval, helyes közgazdasági növekedésemélet ismerete nélkül nem lehet nagytávlatra helyes villamos energia prognózist készíteni. Valamilyen korrekt prognózispolitikát illene ismét alkalmazni.

Az éghajlat átalakulás veszélyeiről

Nem mindegy, hogy a kívánatos változtatásokhoz mennyi idő áll rendelkezésre.

Az atomerőművek, vízerőművek intenzív alkalmazása, késleletli, bizonyos kockázatait átmenetileg csökkenti, de biztos, hogy nem küszöböli ki az üvegházhatás kifejlődését. Nem mindegy, hogy az antarktisz Ross jégmező mikor szakad le, mikor emeli 7 méterrel a világtengerek szintjét (Természet Világa 2004. évi II. különszám) Ez a lassú "szökőár" valamennyi tengerparton pusztítani fog! Európának különösen nem mindegy, hogy a Golfáram leállításának kockázata kisebb vagy nagyobb!

Az üvegházhatásnak Magyarországra vonatkozóan is súlyos kihatásai, vannak, de még inkább lesznek. Ez Természet világa 2004. Évi II. különszáma alapján kiválóan megismerhető! Beleborzongok, ha arra gondolok, hogy Magyarország vezető politikusai, az üvegházhatás kezelésével gyökeresen ellentétes, téves és kártékony álláspontot hangoztatnak. Az üvegházhatás

következményeként az elmúlt év-században hazánkban az év csapadék 83 mm-el csökkent és megszorodott az aszályos évek száma is. A legfontosabb természetű növényeink vízigénye 50-100%-al növekedni fog! A Dunából meg kellene oldani a Duna-Tisza-Köze, és Tisza-völgy vízutánpótlását. A ma született gyermekeknek, még kb. 20 évük lesz hátra a nyugdíjig, amire a magyar tájon már uralkodóvá válik a sztyeppe éghajlat.

Azokat a magyar politikusokat, akik a várható klímaváltozás követelményeit, a most készülő energetikai és vízügyi fejlesztési terveknel - a világtörténelem legnagyobb korrupciójának ügynökeiként, egy választási ciklusra beszűkült szemlélettel - nem veszik figyelembe, szerintem egykor úgy fogják számon tartani, mint őseink a "gyászmagyarokat". A Természet világa 2004. Évi II. különszáma rendelkezésükre áll! Nem, ártana, ha áttekintenék a "Magyar Tudomány" 2005/7. és különösen a 2006. évi 1. számát is és szemléletüket a magyar nemzeti érdeknek megfelelően sürgősen programozzák át!

Szeged 2006-03-14

Fejér Levente.

Irodalom:

Bárdossy György - Lelkesné Fehérvári Györgyi [2006]: Gondolatok és kételyek Földünk szénhidrogén készleteivel kapcsolatban Magyar Tudomány 2006/1 sz.

Fejér Levente [1988]: DÉMÁSZ híradó Bős-Nagymaros ügye, környezetvédelem vagy politika DÉMÁSZ Híradó 1988 november.

Fejér Levente [1991]: 60 éves az első magyar villamos energia törvény. DÉMÁSZ híradó.

Fejér Levente [2002]: Előterjesztés a Polgári Jogok Országgyűlési Biztosához nagy anyagi károkkal és tömeges emberi halálozásokkal járó jogszabályellenes hatósági tevékenységek tárgyában. Kézirat.

Fejér Levente [2005]: Álszent FIDESZ petíció, a munkavállalók jövedelmének emelése, ügyében. Kézirat

Fejér Levente [2005]: A "tájpotenciál" mint környezet. A fenntartható fejlődéséről. Kézirat.

Fejér Levente [2005]: Az 1977. évi Bős-Nagymaros vízlépcső szerződés jogellenes kezelése, mint sorozatos emberhalálozási és anyagi kártevési ok. Kézirat

Fejér Levente [2005]: A 2004. év december 5.-i népszavazás ötlete, mint jobboldali posztnáci demagógok támadása, a magyarság érdeke ellen Kézirat.

Fejér Levente [2005]: Zengő! Kézirat

Fejér Levente [2005]: Tubes!

Fejér Levente [2006]: A közcélú hálózati villamos energia ellátás („KHVEE”), mint az emberközpontú „ökológiai környezet” része! Kézirat.

Ilka Alfréd [2003]: Tíz éves a Bósi vízerőmű Elektrotechnika 2003/6

Kék DUNA könyv [1998]: Dokumentumkötet Kornétás kiadó

Nicholas C. Metropolis [2001/4]: Késői gondolatok Természet Világa 2001.
Április

Moldova György [2000]: Ég a Duna! Riport Bős-Nagymarosról KERTEK k.

Szatmáry Zoltán - Aszódi Attila [2006]: Csernobil Tények, Okok, Hiedelmek
TIPOTEX k.

Természet világa 2004. II. különszám (2004): Klímaváltozás hazai hatások.
Magyar hivatalos közlönykiadó

Vajda György [1998]: Kockázat és biztonság AKADÉMIAI k.